

296690 - آیا آنزیم «تلومراز» می‌تواند از مرگ جلوگیری کند؟

سوال

درباره آنزیم تلومراز (اکسیر زندگی) گفته شده که می‌تواند انسان را از مرحله پیری به جوانی برگرداند و سلول‌های عصبی را که در حالت پیش‌فرض قابل تجدید و نوسازی نیست از نو بسازد و به این شکل می‌شود جاودانگی را عملی کرد و در نتیجه به قدرت خداوند در میراندن انسان‌ها دست درازی کرد. در ویدیویی از یکی از کانال‌ها دیدم که یکی از پزشکان می‌گفت: این دارو هم‌اکنون به شکل قرص موجود است. حکم چنین کاری چیست؟

پاسخ مفصل

الحمد لله.

بالاترین چیزی که می‌توان درباره این آنزیم گفت - اگر این ادعا درست باشد و کارایی‌اش به تجربه ثابت شود - این است که این آنزیم سلول‌های عصبی را بازسازی می‌کند و از پیر شدن سلول‌ها جلوگیری می‌کند و سرعت از دست رفتن تلومر را کم می‌کند در نتیجه معدل نوسازی سلولی حتی در سن‌ها بالا نیز بالا می‌رود.

این اگر از نظر علمی ثابت شود به معنای حفظ جوانی و جلوگیری از پیری است و ربطی به جلوگیری از مرگ ندارد! چرا که مرگ، پیر و جوان و قوی و ضعیف را شامل می‌شود زیرا امری است که خداوند برای همه انسان‌ها و جنیان نوشته و مقدر کرده است.

الله تعالی می‌فرماید:

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ (۳۴) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

انبیاء: ۳۴ - ۳۵

(و پیش از تو برای هیچ بشری جاودانگی قرار ندادیم. آیا اگر تو از دنیا بروی آنان جاودانند (۳۴) هر نفسی چشنده مرگ است و شما را از راه آزمایش به بد و نیک خواهیم آزمود و به سوی ما بازگردانیده می‌شوید).

و می‌فرماید:

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

زمر: ۳۰

(قطعا تو خواهی مرد و آنان [نیز] خواهند مرد).

و بخاری (۷۳۸۳) و مسلم (۲۷۱۷) از ابن عباس - رضی الله عنه - روایت کرده‌اند که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می‌فرمود: **به عزت تو پناه می‌برم که معبودی جز تو نیست و نمی‌میری و جن و انس می‌میرند.**

بنابراین انسان از هر میزان نیرو و جوانی و سلامتی برخوردار باشد، باز نیز اجلی دارد که خداوند متعال مقدر نموده و قطعا مرگ را خواهد چشید و سپس برای حساب و جزا برانگیخته خواهد شد.

در میان مشرکان کسانی بودند که رستاخیز و جزای اخروی را انکار می‌کردند اما کسی نبوده که مرگ را منکر شود زیرا مرگ حقیقتی است قابل مشاهده و کسی را یارای دفع آن نیست.

بنابراین تجدید سلول‌ها و یا جلوگیری از پیری آن در صورتی که ساعت وفات انسان برسد هیچ سودی برایش نخواهد داشت. تو انسان‌هایی را می‌بینی که هنگام مرگشان قوی‌بنیه و کاملاً سالم و بسیار جوان بوده‌اند و هنگامی که خداوند مرگ آنان را اراده کرده از دنیا رفته‌اند. هیچ‌کس نمی‌تواند مرگ را از خود دور کند.

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (۸۳) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (۸۴) وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (۸۵) فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (۸۶) تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

واقعه: ۸۳ - ۸۷

(پس چرا آن‌گاه که [جان شما] به گلوگاه می‌رسد (۸۳) و در آن هنگام خود نظاره‌گرید (۸۴) و ما به آن [محتضر] از شما نزدیک‌تریم ولی نمی‌بینید (۸۵) پس چرا اگر شما بی‌جزا می‌مانید [و حساب و کتابی در کار نیست] (۸۶) اگر راست می‌گویید [روح] را بر نمی‌گردانید)

پاک و منزله است آن‌که مرگ را برای بندگانش مقدر کرده و تنها خود باقی است:

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ (۶۱) ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ

انعام: ۶۱ - ۶۲

(و اوست که بر بندگانش قاهر [و غالب] است و نگهبانانی بر شما می‌فرستد تا هنگامی که یکی از شما را مرگ فرا رسد

ملائکہ ما جان او را بستانند در حالی که کوتاهی نمی‌کنند (۶۱) آن‌گاه به سوی الله مولای به‌حقشان برگردانیده شوند؛ بدانید که داوری از آن اوست و او سریع‌ترین حساب‌رسان است).

ما کسی را نمی‌شناسیم که مدعی شده باشد دارو یا ابزاری را اختراع کرده که مانع از مرگ می‌شود و هیچ‌کس توانایی چنین کاری را ندارد حتی اگر همهٔ مردم زمین را به کمک بگیرد؛ زیرا آن‌که انسان را آفریده، مرگ را نیز آفریده و مهلت‌ها را تعیین کرده و همهٔ این‌ها پنجاه هزار سال پیش از آفرینش آسمان‌ها و زمین در کتابی نزد او بوده است، پس قضای او را برگشتی نیست و کسی نمی‌تواند حکم او را تغییر دهد یا نقض کند.

بنابراین شک را از خود دور سازید و به آنچه به سودتان است مشغول شوید و برای دیدار پروردگار آماده شوید، چرا که امر پروردگار آمدنی است.

والله اعلم